

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 26. august 2015 af Østre Landsrets 20. afdeling
(landsdommerne Tine Vuust, B. Tegldal og Anders Raagaard (kst.)).

20. afd. nr. B-1033-14:

Niels Einar Langkilde

(advokat Kasper Frahm, prøve)

mod

1) Automester Bramstrup ApS

2) Steen Eithz Bentsen

(begge v/advokat Niels Ankerstjerne Sloth)

Dom afsagt af Retten i Svendborg den 26. marts 2014 (BS R3-444/2013) er anket af Niels Einar Langkilde med påstande som for byretten om, at de indstævnte, Automester Bramstrup ApS og Steen Eithz Bentsen, forbydes at gøre erhvervsmæssig brug af betegnelsen Bramstrup som eget varemærke og i virksomhedsnavn, at Steen Eithz Bentsen tilpligtes at slette registreringen af domænenavnet automesterbramstrup.dk, samt at Automester Bramstrup ApS og Steen Eithz Bentsen tilpligtes solidarisk at betale 25.000 kr. i vederlag og erstatning til Niels Einar Langkilde med tillæg af procesrente fra sagens anlæg.

Automester Bramstrup ApS og Steen Eithz Bentsen har påstået stadfæstelse.

Sagsfremstilling

Godset Bramstrup ligger i Årslev på Fyn ca. 1,5 km nord for Nørre Lyndelse og ca. 3 km syd for Odense.

På forlaget Gyldendals hjemmeside Den Store Danske (www.denstoredanske.dk) oplyses om Bramstrup blandt andet:

”Bramstrup, sædegård på stort voldsted lidt syd for Odense. Bramstrup nævnes 1424 og kendes fra begyndelsen af 1500-t. som en befæstet borg med ladegård og have.

...

Siden 1848 har stedet været i slægten Langkildes eje.”

Af hjemmesiden Historisk Atlas (www.historiskatlas.dk) fremgår om Bramstrup blandt andet:

”Bramstrup er i sin oprindelse en middelalderlig landsbyhovedgård. Navnet kendes fra 1400-tallet, hvor hovedgården lå i landsbyen Bramstrup. Denne blev nedlagt og lagt under hovedgården omkring 1600.”

Fyns Amts hovedgårdsregistrering vedrørende Årslev kommune fra 1995 anfører om Bramstrup blandt andet:

”Bramstrup er opstået som landsbyhovedgård før 1425. Den omtales da med møllen. O. 1600 nedlagdes de resterende 5 gårde i landsbyen Bramstrup, og hovedgården nåede herved et niveau på 42 tdr. (1688) htk., der holdt sig i århundreder.

...

Bramstrup er en middelalderlig landsbyhovedgård, der o.1600 udvidedes med den resterende del af landsbyen, der herved nedlagdes.”

Flere af bygningerne på godset Bramstrup er i dag fredede.

Niels Einar Langkilde (herefter Niels Langkilde) har ejet godset siden 1985. Godset har historisk set beskæftiget sig med landbrug, maskinstationsdrift og udlejning af boliger, men Niels Langkilde har siden 1995 udvidet driften til også at omfatte servicevirksomhed mv. i form af Bramstrup Videntcenter, der beskæftiger sig med forskning inden for landbruget, samt Bramstrup Performing Arts, der fokuserer på musikudøvelse, forskning i lederskab og nye måder at dele viden på. Endvidere afholdes hvert år en række kulturelle arrangementer mv. på godset.

Steen Eithz Bentsen (herefter Steen Bentsen) har som direktør og ejer af Automester Bramstrup ApS (herefter Automester Bramstrup) siden september 2005 drevet autoværksted fra adressen Bramstrupvej 27 i Årslev, der tillige er hans bopæl. I 2013 ændrede virksomheden navn fra Højby Bilcenter Odense ApS til Automester Bramstrup ApS. Ejendommen Bramstrupvej 27 har navnet Birkelund, og virksomheden har tidligere været drevet under navnet blandt andet Birkelund Mc ApS.

Automester Bramstrups hjemmeside (www.automesterbramstrup.dk) oplyste i maj 2013 blandt andet:

”Nyhed!!! For at få styrket vores profil, har Højby Bilcenter ApS valgt at skifte navn til Automester Bramstrup ApS

...

Find os ved Nr. Lyndelse 5792 Årslev, på Fyn, Tæt på Odense, Tæt på motorvej E20”

Af det i sagen foreliggende kort- og billedmateriale fremgår blandt andet, at godset Bramstrup består af en hovedbygning beliggende på adressen Bramstrup 1 samt af en række andre bygninger beliggende på vejene Bramstrup, Skovstien, Mølledamsgyden og Kesselstedet. I krydset mellem vejene Bramstrup, Bramstrupvej og Kesselstedet er der opsat vejskilte, der viser mod Odense, Faaborg, Højby og Bramstrup. Ved vejen Bramstrups begyndelse, der er en intern vej på godset, er der opsat et skilt med teksten ”Privat område. Ærindekørsel tilladt”. Autoværkstedet Bramstrupvej 27 ligger ca. 1 km fra hovedbygningen på godset.

Hjemmesiden www.grundkortfyn.dk oplyser, at godset Bramstrup ikke ligger i byzone, samt at godset hører til ejerlav Bramstrup Hovedgård, Nr. Lyndelse, mens Automester Bramstrup hører til ejerlav Nr. Lyndelse By, Nr. Lyndelse.

I Bygnings- og Boligregistret samt på Steen Bentsens sundhedskort er Bramstrup anført som supplerende bynavn for adressen Bramstrupvej 27, 5792 Årslev.

I VejviserFyn for 2015 vedrørende Faaborg-Midtfyn kommune er Bramstrup anvendt som supplerende bynavn for vejene Bramstrup, Bramstrupvej, Kesselstedet og Skovstien. På kortet i vejviseren er navnet Bramstrup alene anvendt i forbindelse med vejen Bramstrup

samt Bramstrup Gods. Det fremgår af vejviseren, at denne anvender data fra Geodatastyrelsen.

I en mailkorrespondance af 26. juni 2013 mellem advokat Kasper Frahm og Geodatastyrelsen, bekræftede kartograf John Jensen fra Geodatastyrelsen indholdet af advokatens mail til ham, hvoraf fremgår blandt andet:

”Du oplyste mig, at Geodatastyrelsen opererer med en definition af en by, som i princippet kan være to ejendomme, der ligger tæt på hinanden.

...

På min forespørgsel om, hvorfor Bramstrup i jeres oplysninger fremtræder som en by, oplyste du, at det kan have flere årsager, idet I kan have fået jeres oplysninger om bynavn fra flere steder. Det kan have været en medarbejder hos jer, der har set bebyggelsen nær herregården Bramstrup og på den baggrund kan vedkommende i jeres kort have navngivet bebyggelsen Bramstrup. Du nævnte også, at det muligvis kunne være et historisk levn fra før postnummersystemet blev indført, hvor postvæsenet som en praktisk foranstaltning benyttede betegnelsen Bramstrup for nemmere at kunne finde husene omkring herregården. Du sagde, at når en sådan oplysning først er blevet tilført af en person eller af postvæsenet, så har den formentlig fået lov til at eksistere i jeres oplysninger fremadrettet.”

På hjemmesiden Autoriserede Stednavne (www.stednavne.info), der indeholder en fortegnelse over danske stednavne udarbejdet af Stednavneudvalget ved Københavns Universitet, er oplyst, at der under navnet Bramstrup er anført en by og en herregård i Faaborg-Midtfyn kommune samt to bydele i Favrskov kommune. I en mail af 28. juni 2013 til advokat Kasper Frahm har Stednavneudvalget anført blandt andet:

”Der er i udvalget også fokus på hvad navnene betegner (eller sagt med andre ord: refererer eller sigter til), men når det drejer sig om byer eller bydele, så følger udvalget Danmarks Statistik som i samarbejde med Geodatastyrelsen (tidligere Kort og Matrikelstyrelsen) har fastsat nogle kriterier mht. befolkningstallet.

De aktuelle data (navne + typer) er lagret i en database i Geodatastyrelsen, og det er herfra der trækkes data til Stednavneudvalgets site ...”

I en mail af 8. juli 2013 til advokat Kasper Frahm oplyser Faaborg-Midtfyn Kommune fremgår blandt andet:

”Tidligere har der været steder hvor vores system af postnumre, vejnavne og husnumre ikke var entydigt – og hvor der derfor ofte opstod forvekslinger og fejl. Man forsøgte at imødegå problemet med en regel om, at der skal tilføjes et ekstra, supplerende bynavn for de adresser, som er i ”farezonen”

...

I samarbejde med Post Danmark og Kort & Matrikelstyrelsen, foretog Erhvervs- og Byggestyrelsen i 2005-2006 en kortlægning af problemets omfang og udarbejdede et forslag til, hvordan det kunne løses ... Som et led i løsningen, forpligtede Post Danmark sig til, at foretage en nogle ændringer af postnummersystemet. De resterende konflikter skulle kommunerne løse gennem fastsættelse af et nyt eller ændret vejnavn e.l. for en eller flere af de veje, som giver anledning til problemet.

...

Et supplerende bynavn kan fortsat være en nyttig og præciserende del af adressen. Forskellen er blot, at det fremover ikke vil være nødvendigt af hensyn til entydigheden.

Det er således os der fastlægger de supplerende bynavne, men det er ikke noget der har været fokus på i mange år. Hvorfor der i nogle tilfælde, som med Bramstrup, er benyttet stednavne som ikke er byer har jeg ikke nogen forklaring på endnu.”

Byggesagsafdelingen ved Faaborg-Midtfyn Kommune skrev den 6. februar 2015 således til Automester Bramstrups advokat:

”Du har spurgt hvad navnet Bramstrup er.

I Faaborg-Midtfyn Kommune har vi et er der et vejnavn som hedder Bramstrup. Navnet ”Bramstrup” er også et herregårdsnavn.

Navnet ”Bramstrup” figurerer også som bynavn, men om det stadig er autoritativt bynavn er Geodatastyrelsens ansvarsområde.

...”

Som svar på en henvendelse fra Automester Bramstrups advokat oplyste Geodatastyrelsen den 10. februar 2015, at Bramstrup er et navn på en lille by beliggende nord for byen Nørre Lyndelse med postnummer i Årslev.

Ifølge Danmarks Statistiks hjemmeside (www.dst.dk) optræder der ikke byområder med navnet Bramstrup, og vedrørende byopgørelsen fremgår om den anvendte definition på en by blandt andet:

”1.2 Statistiske begreber

En by defineres som en naturligt sammenhængende bebyggelse med mindst 200 indbyggere. At bebyggelsen er naturligt sammenhængende vil sige, at afstanden mellem husene normalt ikke overstiger 200 meter.

...

Spredt bebyggelse langs en landevej henregnes ikke som hørende til en by – også selv om afstanden imellem der er mindre end 200 meter.

...

Definitionen bygger på FN's retningslinjer for afgrænsning af byområder.”

Det er under sagen oplyst, at der er andre virksomheder og institutioner, hvori navnet Bramstrup indgår, herunder et vandværk og en tømrerforretning, der begge ligger ved Hadsten mellem Randers og Århus, samt et kollegium, der ligger på Bramstrupvej i Odense i et kvarter, hvor vejene er opkaldt efter herregårde og godser på Fyn. Der er endvidere fremdraget eksempler på virksomhedsnavne, der indeholder navne på godser og herregårde andre steder i landet, heriblandt Ledreborg, Klintholm, Højriis, Broholm og Havreholm.

I en række avisartikler er navnet Bramstrup anvendt alene som betegnelse for godset.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaringer af Niels Langkilde og Steen Bentsen.

Niels Langkilde har forklaret blandt andet, at han ikke har oplevet fejl i leverancer til parternes respektive ejendomme. Lokalt har han været ude for flere, der ikke kan forstå, at Steen Bentsen anvender navnet Bramstrup til sit autoværksted, og der er flere, der har spurgt ham, om Steen Bentsen har fået tilladelse til at benytte navnet. Der er ikke andre i området, der har brugt navnet Bramstrup.

De fleste af husene på de veje, som i ”VejviserFyn” er anført med det supplerende bynavn Bramstrup, hører til godset. Han ejer således alle husene på vejen Bramstrup, og de anvendes til medarbejderboliger. På vejen Kesselstedet ejer han ejendommen i nr. 2, hvorimod han ikke ejer de andre ejendomme, der ligger langt væk fra godset. Ejendommene på Skovstien er medarbejderboliger, der alle ejes af ham. Der bor nok i alt ca. 35 personer i de

ejendomme, han ejer, mens der bor ca. 5 i de andre. Bramstrupvej, hvor Steen Bentsens virksomhed ligger, er en omfartsvej.

Steen Bentsen har forklaret blandt andet, at han ikke har oplevet nogen, der har undret sig over navnet på hans virksomhed, og han har ikke fået fejlliverancer. Hans gård hedder Birkelund. Når han ikke har anvendt dette navn i forbindelse med virksomheden, er det fordi, han ønskede et navn, som folk i området kendte. Han kommer selv fra Hjallese, der ligger ca. 4 km væk, og dér har man altid kaldt området for Bramstrup. Navnet ”Autometer Nørre Lyndelse” var et navn blandt flere, der indgik i hans overvejelser. Han opfatter det selv således, at han bor i Bramstrup og ikke i Nørre Lyndelse.

Procedure

Niels Langkilde har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med påstandsdokument af 10. juni 2015 hvori er anført blandt andet:

”1 Indledning

...

Det gøres gældende, at Bramstrup er et særegent navn på den faste ejendom, som appellanten er indehaver af, og det derfor er et såkaldt "naturligt varemærke", som er beskyttet i henhold til almindelige retsgrundsætninger mod andres brug af navnet som virksomhedsnavn eller varemærke.

...

Det gøres gældende, at byretten afsagde en korrekt dom om faktum, men at byrettens juridiske subsumption er forkert. Beskyttelsen af særegne navne på danske ejendomme er illusorisk, hvis der stilles krav om branchelighed/forveksling. Retsstillingen efter byrettens dom er nemlig, at de fleste særegne ejendomsnavne (eksempelvis Schackenborg) kun vil være beskyttet mod tredjemands brug af navnet for land- og skovbrugsvirksomhed, hvilket er, hvad de fleste danske slotte og godser anvendes til. En sådan beskyttelse følger dog allerede efter varemærkelovens regler, og da ville beskyttelsen af særegne ejendomsnavne ingen selvstændig betydning have. I givet fald skulle Højesterets domme i U.1965.126H og U.1990.65/2H (begge vedrørte naturlige varemærker) have haft modsat udfald, idet Buster Larsen ikke beskæftigede sig med salg af fjernsyn, og (personen) A.P. Møller ikke beskæftigede sig med bankvirksomhed. Højesteret og Østre Landsret har således i sager om andre former for naturlige varemærker (en kendt persons navn eller portræt) fundet, at der ikke gælder et krav om branchelighed/forvekslelighed, og det samme bør gælde for særegne ejendomsnavne.

...

2.3 Indstævntes går og virksomhed

...

Det gøres gældende, at indstævntes benyttelse af navnet er uberettiget, da Bramstrup udelukkende er navnet på appellantens ejendom og de til ejendommen hørende arealer.

2.4 Bramstrup er ikke en by

Indstævnte har gjort gældende, at indstævnte "anvender navnet Bramstrup som del af sit selskabsnavn fordi virksomheden ligger i byen af samme navn". Appellanten gør gældende, at der ikke ved Nørre Lyndelse er nogen by ved navn Bramstrup.

...

2.5 Indstævnte kan ikke støtte ret på urigtige oplysninger i BBR registret

Indstævnte har gjort gældende, at de til markedsføringsformål af ejendommen bør kunne støtte ret på oplysningerne i BBR registret. Det bestrides, at BBR-lovens § 6, stk. 1, skal forstås som, at en grundejer må støtte ret på oplysningerne med henblik på markedsføring af sin ejendom. Det fremgår tydeligt af lovforslaget (i punktet Ad 3 Ophævelse af forbudet mod at anvende oplysninger i BBR til opdyrkning af nye kundeforhold), at ophævelsen af markedsføringsforbuddet og indførelsen af § 6, stk. 1, er tiltænkt forsyningsselskaber og forsikringsselskaber - og kun dem ...

2.6 Appellantens varemærkeregistreringer

Appellanten gør ikke sine registrerede varemærker gældende i sagen. Varemærkerne er registreret for at melde ud til omverdenen, hvilke områder appellanten driver virksomhed med. Varemærkeregistreringer er "erhvervslivets advarselsstrekant", og det er nemmere for en dansk erhvervsdrivende at søge i varemærke registret end at skulle kigge på kort, avisartikler mv. og undersøge historien bag Bramstrup for at finde ud af, at navnet er beskyttet.

Appellanten påstår ikke en landsdækkende beskyttelse af sit ejendomsnavn som et velkendt varemærke. Men når ens nærmeste nabo begynder at gøre brug af ens særegne ejendomsnavn, skabes der en forbindelse til ejendommen, og det er netop denne forbindelse, som kan hindres i henhold til de almindelige retsgrundsætninger, som beskytter naturlige varemærker.

3 Ad appellantens påstand 1

3.1 Almindelige retsgrundsætninger

Bramstrup er et særegent navn på appellantens faste ejendom, som i medfør af almindelige retsgrundsætninger nyder beskyttelse mod enhver uberettiget brug, hvor der skabes en forbindelse til ejendommen. De almindelige retsgrundsætninger kommer blandt andet til udtryk i varemærkelovens § 14, nr. 4.

Naturlige varemærker omfatter kendte personers navne, portrætter af kendte personer, særegne navne på faste ejendomme og afbildninger af faste ejendomme.

Appellanten har fem overordnede argumenter for, at beskyttelsen af særegne ejendomsnavne ikke er betinget af krav om branchelighed og forvekslingsrisiko.

3.1.1 Beskyttelsen ville ellers være illusorisk

Beskyttelsen af særegne navne på danske ejendomme ville blive illusorisk, hvis der stilles krav om forveksling, som byretten har gjort.

Retsstillingen efter byrettens dom er nemlig, at de fleste særegne ejendomsnavne (eksempelvis Schackenborg) kun vil være beskyttet mod tredjemands brug af navnet for et andet slot eller mod land- og skovbrugsvirksomhed, hvilket er, hvad de fleste danske slotte og godser anvendes til. En sådan beskyttelse ville allerede følge efter varemærkelovens regler, og dermed ville beskyttelsen af særegne ejendomsnavne ingen selvstændig betydning have. Der ville dermed være åbnet op for en Schackenborg Vinduespolering eller en Automester Louisiana.

3.1.2 Betænkning 199/1958

Betænkning 199/1958 til varemærkeloven beskriver beskyttelsen af naturlige varemærker. Af særligt betænkningens side 98 ... kan udledes, at et krav om forvekslelighed ikke gælder for håndhævelse af særegne ejendomsnavne:

Reglen i § 3, 2. stk., der forbyder uhjemlet brug af anden mands navn, firma eller særegent navn på fast ejendom som varemærke, kræver ikke, at den, der påberåber sig denne regel, er erhvervsdrivende, jfr. også reglerne i den gældende lovs § 13 og § 4 nr. 4.

Uanset at disse navnes uhjemlede anvendelse som varemærke ikke behøver at være en varemærkekrænkelse, fordi indehaveren ikke selv anvender den som varemærke, forekommer det rimeligt og i overensstemmelse med den gældende varemærkelov at optage reglen i loven.
[appellantens understregninger]

Ovenstående tekststykke er den mest åbenbare dokumentation for, at der ved naturlige varemærker ikke stilles krav om forvekslelighed. Det almindelige forvekslelighedskriterium i varemærkeretten kræver som bekendt sammenligning af mærkerne og sammenligning af de varer/ydelse, som mærkerne anvendes for. En ikke-erhvervsdrivende indehaver af en fast ejendom med et særegent navn kan jo per definition ikke bevise lighed mellem varer/ydelse, da vedkommende netop ikke tilbyder nogle varer/ydelse fra ejendommen. Under en almindelig forvekslelighedsvurdering ville der ikke kunne statueres krænkelse, men det fastslås i betænkningen, at naturlige varemærker faktisk nyder beskyttelse i sådanne tilfælde. Den sidste sætning i citatet gentager, at anvendelse af et naturligt varemærke ikke nødvendigvis er en varemærkekrænkelse i traditionel (forveksleligheds) forstand, men at indehaveren af det naturlige varemærke desuagtet kan forhindre anvendelsen.

I indstævntes svarskrift af 26. maj 2014 har indstævnte stoppet sine citater fra betænkningen på en måde, så kun hovedreglen om forvekslelighed nævnes.

3.1.3 Den kommenterede varemærkelov

Wallberg beskriver i den kommenterede varemærkelov, s. 202 ...:

"Som et 'naturligt varemærke' for indehaveren af ejendommen har denne under alle omstændigheder en naturlig interesse i, at den kommercielle brug af bygningen eller dens eventuelt særegne navn kun sker af vedkommende selv eller efter dennes tilladelse."

[appellantens understregning]

I den kommenterede varemærkelov er der således ej heller nævnt et krav om forvekslelighed for, at indehaveren af et særegent ejendomsnavn kan forhindre brug af navnet.

3.1.4 Retspraksis om andre naturlige varemærker

Der er som nævnt ingen retspraksis om særegne ejendomsnavne, men det er der om andre typer naturlige varemærker.

I sagen refereret i U.1965.126H gjorde et selskab uberettiget brug af et portræt af Buster Larsen i forbindelse med deres salg af fjernsyn. Højesteret fandt med baggrund i "almindelige retsgrundsætninger", at en sådan brug af et naturligt varemærke kunne forbydes ... Der blev ikke foretaget en forvekslelighedsvurdering.

I sagen refereret i U.1990.65/2H fandt Højesteret på tilsvarende vis, at en bank ikke uden samtykke måtte gøre brug af (personen) A.P. Møllers navn i forbindelse med en reklame. Igen foretog Højesteret ingen forvekslelighedsvurdering men afgjorde sagen ud fra "almindelige retsgrundsætninger" ...

3.1.5 Praksis fra Ankenævnet for Patenter og Varemærker

Ankenævnet for Patenter og Varemærker har i en afgørelse af 15. april 2013 i sag AN 2012 00013 ... truffet afgørelse om registrering af varemærket Graceland (altså et særegent ejendomsnavn).

Indstævnte har i sit svarskrift ... forsøgt at konstruere en urigtig fortolkning af afgørelsen.

For det første blander indstævnte præmisserne fra Patent- og Varemærkestyrelsens førstebehandling sammen med Ankenævnets andenbehandling. Indstævnte har således ... citeret fra ankeinstansens afgørelse af 15. april 2013, hvor ankenævnet beskriver beskyttelsen af særegne ejendomsnavne. Ankenævnet nævner intet krav om forvekslelighed i den forbindelse. Indstævnte anfører dog: "Herefter foretages den sædvanlige forvekslelighedsvurdering [...]" (min understregning), hvorefter indstævnte citerer fra førsteinstansens afgørelse af 26. marts 2012 - som om at de var én og samme afgørelse. Indstævnte forsøger således at fremstille det som om, at Ankenævnet går direkte fra at konstatere, at

Graceland er et særegent ejendomsnavn til at foretage en forvekslelighedsvurdering. Det er dog præcis det, som Ankenævnet ikke gør. De to tekststykker er - udover at være fra forskellige instanser - tillige fra helt forskellige steder i printet af AN 2012 00013 ... så der er næppe blot tale om en misforståelse.

For det andet stopper indstævnte sit citat fra førsteinstansens afgørelse ... umiddelbart inden den vigtige sontring mellem almindelig forvekslelighedsvurdering og vurderingen af et særegent ejendomsnavn.

Afgørelsen støtter således udelukkende appellantens synspunkt, idet Ankenævnet for Patenter og Varemærker netop foretager to selvstændige vurderinger; dels en almindelig varemærkeretlig forvekslelighedsvurdering og dels en vurdering af, om man benytter et særegent navn på en andens ejendom ...

3.2 Markedsføringslovens §§ 1 og 18

Det gøres tillige gældende, at indstævntes benyttelse af Bramstrup er i strid med markedsføringslovens § 1, da indstævnte uberettiget knytter an til den goodwill, der er - særligt i lokalområdet og på Fyn - til indstævntes ejendom. Det er desuden i strid med markedsføringslovens § 18 for forretningsdrivende at benytte forretningskendetegn og lign., der ikke tilkommer dem.

Eftersom Bramstrup ikke er en by eller et område (forskelligt fra godset Bramstrup og de til godset tilhørende arealer), kan indstævnte ikke støtte ret på varemærkelovens § 5 om tilladt brug af egen "adresse". Indstævnte har anført, at Bramstrup, hvis det ikke er en by, så i det mindste er et "geografisk område". Indstævnte har ikke fremlagt dokumentation for, hvad der nærmere menes hermed. Det gøres for god ordens skyld gældende, at Bramstrup kun er et "område" i den forstand, at appellanten ejer grunde rundt om sin ejendom. Det fremgår da også af Wallbergs kommenterede varemærkelov, s. 204 ...:

"Fast ejendom behøver i øvrigt ikke at være en bygning, men kan også være navnet på en grund [...]"

Det ville stride mod hensigten bag beskyttelsen af særegne ejendomsnavne, hvis nærmeste nabo til den faste ejendom kunne påstå ret til brug af ejendommens navn, fordi ejendommen og de tilhørende arealer udgør et "område".

4 Ad appellantens påstand 2

Det følger af internetdomænelovens § 25, stk. 1, at registrarer ikke må "registrere og anvende internetdomænenavne i strid med god domænenavnsskik".

5 Ad appellantens påstand 3

Appellanten er efter markedsføringslovens § 20, stk. 3, og princippet i varemærkelovens § 43, stk. 1, nr. 1, berettiget til et rimeligt vederlag for den uberettigede udnyttelse af kendetegnet Bramstrup. Tilkendelse af rimeligt vederlag er ikke betinget af, at der kan påvises et tab.

6 Sammenfatning af appellantens anbringender:

Det kan efter de historiske og leksikale kilder, der er tilvejebragt under sagen, lægges til grund, at Bramstrup kendes fra 1400-tallet som en oprindelig mid-delalderlig landsbyhovedgård, hvor hovedgården lå i landsbyen Bramstrup syd for Odense. Af samme kilder fremgår, at landsbyen Bramstrup blev nedlagt og lagt under hovedgården omkring 1600.

På baggrund af ovenstående og af beviserne fremlagt af appellanten, herunder om de faktiske omstændigheder ved området, antallet af beboere, ejerlavsgrenser, indstævntes medlemskab af Nørre Lyndelse Bylaug, manglen på byskilt, ejerforhold for de i området beliggende huse, Grundkort Fyns kort over byzoner, Danmarks Statistiks oplysninger om byer samt et betydeligt antal avisartikler, kan det lægges til grund, at Bramstrup ikke er betegnelse for en by eller et område forskelligt fra godset Bramstrup.

At Bramstrup visse steder er anført som et supplerende bynavn/en by, kan - i lyset af at denne oplysning stammer fra Geodatastyrelsens definition af en by som to ejendomme ved siden af hinanden - ikke føre til et andet resultat.

Der findes ikke andre ejendomme med navnet Bramstrup, og Bramstrup er derfor et særegent navn på den faste ejendom og tilhørende grund, som ejes af appellanten. Appellanten har gennem omfattende brug af navnet for en række forskellige tjenesteydelser skabt en betydelig goodwill og kendskab til navnet, særligt på Fyn.

Som et særegent navn på appellantens faste ejendom nyder Bramstrup beskyttelse mod andres uberettigede brug af navnet efter almindelige retsgrundsætninger. Der gælder hverken efter retspraksis eller efter varemærkelovens forarbejder som krav for krænkelse af særegne navne på fast ejendom, at der skal foretages en almindelig forvekslelighedsbedømmelse. Et sådant krav ville i øvrigt gøre beskyttelsen identisk med den almindelige beskyttelse efter varemærkeloven, og i så fald ville der ikke eksistere et selvstændigt beskyttelsesområde for såkaldte naturlige varemærker i form af kendte personers navne, portrætter af kendte personer, særegne navne på faste ejendomme og afbildninger af faste ejendomme.

Ved at indstævnte - som nærmeste nabo til godset Bramstrup - uden appellan- tens samtykke har benyttet Bramstrup som varemærke og i selskabsnavn, har indstævnte overtrådt almindelige retsgrundsætninger, idet der skabes en forbindelse til ejendommens navn. De indstævnte har tillige overtrådt markedsføringslovens § 1 ved uberettiget at knytte an til den goodwill, der er - særligt i lokalområdet og på Fyn - til navnet Bramstrup. Endelig har de indstævnte handlet i strid med markedsføringslovens § 18 ved at benytte et forretningskendetegn, der ikke tilkommer dem.

Indstævnte 2 vil i lyset af ovenstående være forpligtet til at slette sin registrering af automesterbramstrup.dk, jf. internetdomænelovens § 25, stk. 1.

Appellanten er berettiget til et rimeligt vederlag for den uberettigede udnyttelse af kendetegnet Bramstrup. Tilkendelse af rimeligt vederlag er ikke betinget af, at der kan påvises et tab, og vederlaget kan skønsmæssigt fastsættes til 25.000 kr.”

Automester Bramstrup og Steen Bentsen har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med påstandsdokument af 10. juni 2015 hvori er anført blandt andet:

”1. sagsfremstilling

...

1.3. Hvorfra drives Automester Bramstrups virksomhed?

Det er Automester Bramstrups synspunkt, at Bramstrup, hvorfra Automester Bramstrups virksomhed drives, er navnet på en by og/eller et område i Nr. Lyndelse Sogn – og ikke navnet på en ”særegen fast ejendom”. Dette synspunkt understøttes af en række beskrivelser af Bramstrup, som er fremlagt under nærværende sag ...

Det er Automester Bramstrups synspunkt, at når det af BBR-registret og Stednavnsregistreret fremgår, at Bramstrup er et bynavn, så kan der ikke herske tvivl om, at Bramstrup er en geografisk betegnelse.

Det fremgår endvidere af de for byretten fremlagte kort samt billeder fra området, hvorfra Automester Bramstrup driver deres virksomhed, at der er tale om en vej ved navn Bramstrupevej samt et større område, der også betegnes som Bramstrup ...

Langkilde har under byretssagen blandt andet anført, at Bramstrup ikke kan være en by, idet Bramstrup ikke opfylder et nærmere fastsat indbyggerkrav. Det afgørende i nærværende sag er dog ikke, om Bramstrup opfylder sådanne indbygger - eller geografiske kriterier, men derimod om ”Bramstrup” i varemærkeretlig forstand udgør en ”geografisk betegnelse”. Dette er, jf. praksis tilfældet, hvis omsætningskredsen opfatter Bramstrup som et område. Bevisbyrden herfor er løftet ved fremlæggelse af de ovenfor anførte bilag.

Det følger af retspraksis, jf. U.1997.1442Ø ... at kommuner kan støtte ret på oplysninger i BBR. Så meget desto mere må borgere, der ønsker at etablere en virksomhed og stifte et navn til sin virksomhed kunne støtte ret på de oplysninger om veje, landkort og geografiske betegnelser, der fremgår af BBR, og som kan indhentes af borgerne.

Den mængde materiale, som Langkilde har fremlagt for at forsøge at dokumentere, at der er fejl i BBR, eller at BBR ikke er et relevant register, bestrides, da Automester Bramstrup driver virksomhed fra det geografiske område Bramstrup.

Det gøres gældende, at ”Bramstrup” bruges i flæng som betegnelse for det område, hvori sagens parter bor, og at omsætningskredsen følgelig også opfatter Bramstrup som et eller flere områder i Danmark (Hadsten ved Aarhus, Kollegium i Odense C og Nørre Lyndelse i Årslev).

2. Sagens retlige rammer

2.1 Ad selskabsloven

Efter selskabslovens § 2, stk. 2, 2. led ... må der ikke i et kapital-selskabs navn optages slægtsnavn, firmanavn, særegent navn på fast ejendom, varemærke, forretningskendetegn og lign., der ikke tilkommer kapital-selskabet, eller noget, som kan forveksles hermed. Efter stk. 3, må et kapital-selskabs navn ikke være egnet til at vildlede.

Langkilde har gjort gældende, at "Bramstrup" er et særegent navn på Langkildes faste ejendom, og at Automester Bramstrup følgelig ikke må anvende navnet "Bramstrup" i sit selskabsnavn.

Automester Bramstrup gør heroverfor gældende, at "Bramstrup" ikke er navnet på en "særegen fast ejendom" allerede fordi "Bramstrup" er navnet på et geografisk område, som nærmere redegjort for ovenfor. Dette suppleres af, at dét som Langkilde selv definerer som Bramstrup, ikke er én "særegen fast ejendom" men derimod "flere faste ejendomme", og dermed kan Bramstrup definatorisk slet ikke blive omfattet af den påberåbte bestemmelse og dennes ordlyd.

Derudover gøres det gældende, at en fast ejendom ikke kan være "særegen" som dette ord sprogligt bør forstås ... når der i Hadsten ved Aarhus tillige findes et område, som benævnes Bramstrup ... samt herudover også i Odense C, hvor der alene nogle få kilometer fra Langkilde findes et kollegium med navnet "Bramstrupkollegiet", der også er beliggende på en vej benævnt Bramstrupvej.

...

Langkilde oplyste under byretssagen, at han ikke havde påtalt kollegiets brug af navnet "Bramstrup", uanset at denne brug for så vidt er identisk med Automester Bramstrups brug af navnet. Det bemærkes, at kollegiet gør brug af navnet for identiske ydelser, som omfattet af Langkildes varemærkeregistreringer og som omfattet af Langkildes virksomhed, navnlig for uddannelses- og undervisningsvirksomhed, underholdningsvirksomhed, sportsarrangementer mv. Langkilde oplyste, at der ikke er nogen aftale om kollegiets brug af navnet. Dette dokumenterer efter Automester Bramstrups opfattelse, at Bramstrup ikke er et særegent navn på fast ejendom.

Det gøres gældende, at det heller ikke af almindelige retsgrundsætninger kan udledes, at Bramstrup skulle være navnet på en særegen fast ejendom.

Såfremt Retten mod forventning måtte finde, at Bramstrup er navnet på en særegen fast ejendom er der 3 kriterier, der afgør, hvorvidt Automester Bramstrups selskabsnavn "Automester Bramstrup" strider imod selskabslovens § 2, stk. 2:

- 1) tilkommer navnet selskabet?
- 2) er der forvekslingsrisiko? eller
- 3) er navnet egnet til at vildlede?

Ad 1)

Allerede fordi Automester Bramstrup loyalt anvender en generisk betegnelse "automester" sammen med den geografiske betegnelse Bramstrup for området, hvor Automester Bramstrup bor, tilkommer navnet Automester Bramstrup.

Ad 2)

Der foreligger endvidere ej heller forvekslingsrisiko. Det er fastslået i retspraksis, jf. U.2003.107 H ... og U.2003B.405 ... at det afgørende kriterium ved forvekslelighedsvurderingen af selskabers navne er, om der består en konkurrencerelation mellem selskaberne.

Parterne er i nærværende sag enige om, at der ikke består nogen konkurrence-relation eller branchesammenfald.

Det er Automester Bramstrups anbringende, at Automester Bramstrups selskabsnavn ikke er egnet til at forlede omverdenen til at tro, at der er en forbindelse imellem parterne. Langkilde har trods opfordret hertil heller ikke dokumenteret, at der skulle bestå nogle aktuelle tilfælde af forveksling eller vildledning af omverdenen.

Visuelt er de to virksomhedsnavne, der skal indgå i forvekslelighedsvurderingen opstillet nedenfor:

Niels E. Langkilde Bramstrup vs Automester Bramstrup ApS

Det er fastslået af domstolene og antages tillige i litteraturen, at det skal indgå i forvekslelighedsvurderingen, om der i selskabsnavnet er tilføjet en branchebetegnelse, der kan signalere, at der ikke foreligger branchesammenfald ... Dette er tilfældet i nærværende sag, og understøtter således anbringendet om, at der ikke foreligger forvekslelighed.

Ad 3)

Automester Bramstrups selskabsnavn er på ingen måder egnet til at vildlede – tværtimod gengiver Automester Bramstrups selskabsnavn loyalt, hvilken branche Automester Bramstrup beskæftiger sig indenfor (autobranchen) samt hvor, Automester Bramstrup er placeret geografisk. Der er dermed tale om en objektivt deskriptiv betegnelse af Automester Bramstrups virksomhed.

For så vidt angår en vurdering af, om navnet er egnet til at vildlede, fremgår det af bemærkningerne til bestemmelsen i stk.3, at vildledelsesbegrebet vedrører angivelser i navnet, som er uklare, urigtige, eller hvor der er tale om illoyal benyttelse i forhold til andre erhvervsdrivende eller andre, der kan godtgøre en beskyttet rettighed til navnet ... Dette er ikke tilfældet i nærværende sag, da Automester Bramstrup netop har påvist en åbenbar legitim interesse i at anvende sit virksomhedsnavn.

2.2 Ad varemærkeloven

Langkilde har gjort gældende, at Automester Bramstrup har krænket Langkildes naturlige varemærkeret. Dette bestrides.

2.2.1 Naturlige varemærker i henhold til varemærkelovens § 14, nr. 4

Langkilde har gjort gældende, at Langkilde med hjemmel i varemærkelovens § 14, nr. 4 ... og almindelige retsgrundsætninger kan forhindre Automester Bramstrups brug af selskabsnavnet ”Automester Bramstrup ApS”, da

”Bramstrup” er navnet på en særegen fast ejendom. Dette bestrides. Det fremgår alene af denne bestemmelse, at naturlige varemærker er udelukket fra registrering.

Dertil kommer, at det forekommer bemærkelsesværdigt at Langkilde på den ene side har registreret ordmærket Bramstrup som varemærke i Danmark ... for forskellige varer og tjenesteydelser og på den anden side nu anfører, at Bramstrup er navnet på en særegen fast ejendom og dermed at de varemærker som Langkilde selv har indleveret, slet ikke burde være registreret, da varemærkelovens § 14, stk. 4 netop vedrører absolutte registreringshindringer.

Det er Automester Bramstrups synspunkt, at Langkilde har indset, at forvekslelighedsvurderingen vil medføre, at der ikke foreligger krænkelse i nærværende sag. Langkilde prøver derfor med et synspunkt om, at Bramstrup er navnet på en særegen fast ejendom, og at sådanne beskyttede navne bør gives en videre beskyttelse end de traditionelle varemærker, som Langkilde selv har ansøgt om registrering af.

Det gøres gældende, at konsekvensen af ovennævnte er, at Langkilde med sine varemærkeansøgninger klart har dokumenteret, at Bramstrup ikke kan være navnet på en særegen fast ejendom. Dermed er dén vurdering, som landsretten skal forholde sig til, en sædvanlig varemærkeretlig forvekslelighedsvurdering, jf. varemærkelovens § 4, stk.1, nr.2 ...

Automester Bramstrup har ikke søgt at registrere sit virksomhedsnavn som varemærke eller i øvrigt at opnå anden beskyttelse af sit virksomhedsnavn end den ret, som følger af varemærkelovens § 5, stk. 1 nr. 2 ... Det bemærkes i øvrigt, at Automester Bramstrups virksomhedsnavn er deskriptivt.

Såfremt landsretten mod forventning måtte finde, at Bramstrup er navnet på en særegen fast ejendom, og at ”Bramstrup” udgør Langkildes naturlige varemærke, gøres det gældende, at der ikke foreligger forvekslelighed jf. varemærkelovens § 4, stk.1, nr. 2 ... ligesom forholdet under alle omstændigheder er omfattet af varemærkelovens § 5, stk. 1 nr. 2 ... Af denne grund kan Langkilde under alle omstændigheder ikke forbyde, at Automester Bramstrup gør brug af betegnelsen i overensstemmelse med god markedsføringsskik.

Der henvises til de under selskabsloven anførte bemærkninger vedrørende ”særegent navn på fast ejendom”, som tillige gøres gældende for så vidt angår varemærkeloven.

2.2.2 Kravet om vareartslighed

Langkilde har gjort gældende, at det ikke er en betingelse for at statuere varemærkekrænkelse i nærværende sag, at der foreligger vareartslighed, idet Bramstrup udgør et ”naturligt varemærke”.

Automester Bramstrup forstår Langkildes synspunkt således, at et naturligt varemærke har samme beskyttelsesfære som den, der gælder for velkendte varemærker, som eksempelvis Coca-Cola. Det bestrides, at der i dansk ret er hjemmel til en sådan udvidet beskyttelse af naturlige varemærker. Det bestrides

tillige, at der er hjemmel i ”almindelige retsgrundsætninger” til at indrømme en sådan udvidet beskyttelse af naturlige varemærker.

I henhold til Varemærkelovens § 4, stk. 1, nr. 2 ... er der derimod kun risiko for forveksling, når et varemærke er identisk med eller ligner varemærket, og når varerne eller tjenesteydelserne er af samme eller lignende art.

Det bemærkes, at parterne er enige om, at der ikke består sammenfald i tjenesteydelser. Hertil kommer, at der end ikke består mærkelighed. Ingen af betingelserne for at statuere forvekslelighed er således til stede.

Såfremt landsretten mod forventning finder, at Langkildes ”Bramstrup” nyder varemærkeretlig beskyttelse, gøres det gældende, at denne beskyttelse er yderst snæver, da der er tale om en geografisk betegnelse, hvorover der gælder et betydeligt friholdelsesbehov for erhvervsdrivende, der ud fra almindelige konkurrencemæssige synspunkter ikke bør kunne begrænses i at anvende betegnelsen.

Automester Bramstrup har da også påvist, at der ved en søgning på internettet på ”Bramstrup” fremkommer en række andre hits, der vedrører andre erhvervsdrivendes brug af betegnelsen ”Bramstrup” beliggende forskellige steder i Danmark ... Dette dokumenterer netop dét friholdelsesbehov, der gælder for betegnelsen ”Bramstrup”, idet det er dokumenteret, at andre erhvervsdrivende de facto har en interesse i at kunne benytte betegnelsen. Langkilde har på trods af Automester Bramstrups provokation ikke fremlagt dokumentation for, at Langkilde har forfulgt disse virksomheders brug af betegnelsen Bramstrup.

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det herudover gældende, at

- a) Bramstrup ikke er et særegent navn på fast ejendom;
- b) Bramstrup er navnet på det geografiske område, hvori parterne bor og driver virksomhed;
- c) Bramstrup tillige er en by i Jylland, et kollegie i Odense og navnet på to veje;
- d) Bramstrup udgør en deskriptiv betegnelse og som følge heraf ikke har fornødent særpræg til at opnå almindelig varemærkeretlig beskyttelse; og
- e) At Automester Bramstrup i alle tilfælde ikke kan forbydes at gøre loyalt brug af navnet som en geografisk betegnelse.

Såfremt retten mod forventning finder, at Bramstrup udgør et særegent navn på en fast ejendom og dermed et naturligt varemærke, gøres det gældende, at der ikke findes hjemmel i almindelige retsgrundsætninger til en udvidet beskyttelse af naturlige varemærker.

Det gøres slutteligt gældende, at afgørende for, hvorvidt der er sket en varemærkeretlig krænkelse i nærværende sag er, om de almindelige forvekslingskriterier er opfyldte.

Dette er ikke tilfældet i nærværende sag, idet der ikke foreligger forveksling med hensyn til parternes tjenesteydelser endside mærkelighed.

2.2.3 Naturlige varemærker i henhold til varemærkelovens § 5

Uagtet en varemærkeindehavers eneret og forbudsbeføjelse, følger det af bestemmelsen, at indehaveren ikke kan forbyde, at andre i overensstemmelse med god markedsføringsskik gør erhvervsmæssig brug af ”naturlige varemærker”, blandt andet egen adresse, og angivelser vedrørende varens eller tjenesteydelsens geografiske oprindelse.

Langkilde har anført, at Automester Bramstrup ikke ville kunne forbydes at anvende ”Bramstrup”, såfremt Bramstrup var en egentlig ”by” opmålt efter bebyggelsestæthed og/eller indbyggertal. Dette synspunkt støtter Langkilde med rette på varemærkelovens § 5, stk.1 ... Det fremgår imidlertid ingensteds af bestemmelsen, at der med ordlyden alene sigtes til ”byer” defineret ud fra fx indbyggertal.

Bestemmelsen omfatter derimod ”egen adresse”, jf. nr. 1 eller ”geografisk oprindelse”, jf. nr. 2.

Det fremgår af U.2003.107H ... at ordet ”Medicon Valley” blev benyttet som en betegnelse for Øresundsområdet, hvorfor brugen af betegnelsen som led i et virksomhedsnavn ikke kunne forbydes. Højesteret lagde til grund, at der ikke forelå nogen reel risiko for forveksling mellem parternes virksomhedsnavne, dels grundet ordenes betydning, dels fordi ordene indeholdte en angivelse af, at parterne drev virksomhed af forskellig art.

Kriteriet efter varemærkelovens § 5 til en ”geografisk oprindelse” er dermed ikke, at der er tale om en egentlig by. Det er derimod tilstrækkeligt, at et område er blevet kendt via beskeder fra offentlige myndigheder.

Det følger af U.1965B.245 ... at en ret til at benytte et naturligt varemærke medfører, at:

”... der stilles ret små krav til den forskel, der skal foreligge, for at forvekslingsfare ikke skal antages at være til stede. Dette vil i øvrigt ofte følge af, at de ældre mærker eller navne, som et sådant ”naturligt” mærke kan komme i konflikt med, selv vil være ”naturlige” varemærker, og disses sidste beskyttelsesområde er meget snævert, for så vidt angår forveksleligheden, således at næsten kun identitet tages i betragtning, når ikke andre momenter foreligger”.

Varemærkelovens § 5, stk. 1 er således tiltænkt at skabe hjemmel for, at enhver i erhvervsøjemed må anvende et naturligt varemærke som betegnelse for sin virksomhed, for så vidt der ikke derved kan ske forveksling med andres varemærker.

Hvorvidt Langkilde har etableret en (naturlig) varemærkeret til ordet ”Bramstrup”, er uden betydning for nærværende sag, da det ikke ændrer på Automester Bramstrups retsstilling, idet Automester Bramstrup uanset tidligere varemærkerettigheder altid kan gøre erhvervsmæssig brug af sit eget naturlige varemærke, forudsat at dette sker loyalt.

Da Automester Bramstrups naturlige varemærke angiver Automester Bramstrups branche og virksomhedens geografiske placering, udgør Autome-

ster Bramstrups brug af ”Automester Bramstrup” loyal anvendelse af et naturligt varemærke.

2.3 Ad markedsføringsloven

Automester Bramstrup har benyttet sit firmanavn loyalt og i overensstemmelse med god markedsføringsskik, jf. markedsføringslovens § 1 ...

2.3.1 Markedsføringslovens § 18

Automester Bramstrup gør brug af et forretningskendetegn, der tilkommer Automester Bramstrup, idet der er tale om et naturligt varemærke, som Langkilde ikke kan forhindre Automester Bramstrup i at benytte.

Betingelserne for at statuere forvekslingsrisiko er således ikke opfyldte. Ved vurderingen af forvekslingsfaren skal indgå en vurdering af brancherne, kundeunderlag samt karakteren af forretningskendetegnets særpræg, ... og U.1983.340H ...

En forvekslingsrisiko fordrer, at der består en aktuel konkurrencerelation mellem parterne ... hvilket parterne er enige om ikke er tilfældet.

2.3.2 Markedsføringslovens § 1

Langkilde har ikke dokumenteret, at Automester Bramstrup har handlet illoyalt eller i strid med god markedsføringsskik i øvrigt, jf. markedsføringslovens § 1

...

Automester Bramstrup har derimod handlet loyalt og henholdt sig til oplysninger fra offentlige myndigheder, på byskilte, på sygesikringsbevis, i avisartikler, på historisk atlas og sågar af BBR-registeret.

Det er selvsagt ikke i strid med god markedsføringsskik i god tro at benævne sin virksomhed efter et lokalområde. Dette er i øvrigt, kutyme indenfor automesterbranchen ...

2.4 Ad internetdomæneloven

Det gøres gældende, at Automester Bramstrup er berettiget til at bruge domænenavnet www.automesterbramstrup.dk som led i deres erhvervsmæssige virksomhed. Automester Bramstrup har ikke registreret og anvendt domænet i strid med god domænenavnsskik, jf. internetdomænelovens § 25 ...

Det gøres herudover gældende, at Automester Bramstrup er indehaver af et naturligt varemærke, jf. varemærkelovens § 5, stk.1 ... Som følge heraf kan Langkilde ikke forbyde, at Automester Bramstrup gør brug af sin geografiske beliggenhed i sit virksomhedsnavn og følgelig på sin hjemmeside som domænenavn.

Anbringenderne, som påberåbt i den af Retten i Svendborg den 26. marts 2014 afsagte dom, gøres gældende fuldt ud.”

Landsrettens begrundelse og resultat

På baggrund af de historiske og leksikale oplysninger lægger landsretten til grund, at Bramstrup i hvert fald siden 1600-tallet har været navnet på det gods ved Nørre Lyndelse på Fyn, som i dag ejes af Niels Langkilde.

Landsretten lægger efter bevisførelsen endvidere til grund, at selvom Bramstrup er anført som et supplerende bynavn i blandt andet Bygnings- og boligregistret, hos Stednavneudvalget og i VejviserFyn, er Bramstrup ikke et navn på en by, et sted eller et område forskelligt fra godset Bramstrup, ligesom navnet ikke anvendes til at betegne andet end godset og dettes tilhørende områder.

Endelig lægger landsretten til grund, at der udover godset alene findes ét sted eller område i Danmark med navnet Bramstrup, en by beliggende ved Hadsten mellem Randers og Århus. Det bemærkes, at Bramstrupkollegiet i Odense, der efter det oplyste er en del af Odenses såkaldte herregårdskvarter, har taget navn netop efter godset Bramstrup.

På denne baggrund finder landsretten, at Bramstrup udgør et særegent navn på en fast ejendom, og at Niels Langkilde som ejer af denne ejendom efter almindelige retsgrundsætninger kan forhindre andre i at bruge navnet erhvervsmæssigt indenfor det, han betegner som godset Bramstrups ”bekendthedskreds”.

Da godset Bramstrup i dag driver virksomhed inden for en lang række områder, og da Automester Bramstrup er beliggende ca. 1 km fra godset, driver Automester Bramstrup og Steen Bentsen utvivlsomt deres virksomhed inden for godsets ”bekendthedskreds”. Det vil derfor være naturligt at knytte forbindelse mellem virksomhedsbetegnelsen Automester Bramstrup ApS og godset Bramstrup, uanset at der ubestridt ikke er branchesammenfald eller i øvrigt forvekslingsrisiko mellem de to.

Da Automester Bramstrup og Steen Bentsen ikke har fået Niels Langkildes samtykke til anvendelse af navnet Bramstrup, og da de ikke efter varemærkelovens § 5, nr. 1 eller 2, eller på andet grundlag har en selvstændig ret hertil, tager landsretten herefter Niels Langkildes første og anden påstand til følge.

Landsretten finder, at Niels Langkilde ikke har godtgjort, at han har lidt et økonomisk tab ved Automester Bramstrup og Steen Bentsens brug af navnet. Der findes heller ikke grundlag for at tilkende ham et vederlag efter principperne i markedsføringslovens § 20, stk. 3, eller varemærkelovens § 43. Automester Bramstrup og Steen Bentsen frifindes derfor for Niels Langkildes tredje påstand.

Under hensyn til sagens karakter og omfang skal Automester Bramstrup og Steen Bentsen betale sagsomkostninger for begge retter til Niels Langkilde med i alt 74.200 kr. Beløbet omfatter 4.200 kr. til retsafgift og 70.000 kr. til dækning af udgifter til advokatbistand ekskl. moms.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Automester Bramstrup ApS og Steen Eithz Bentsen forbydes at gøre erhvervmæssig brug af betegnelsen Bramstrup som eget varemærke og i virksomhedsnavn.

Steen Eithz Bentsen tilpligtes at slette registreringen af domænenavnet automesterbramstrup.dk.

Automester Bramstrup ApS og Steen Eithz Bentsen frifindes for den nedlagt betalingspåstand.

I sagsomkostninger for begge retter skal Automester Bramstrup ApS og Steen Eithz Bentsen inden 14 dage betale 74.200 kr. til Niels Einar Langkilde.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 26-08-2015

**Rikke Christiansen
kontorfuldmægtig**